

kuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. **Důvody:** Pokud vymáhající strana žádá za povolení exekuce, by povinná strana do jednoho měsíce průjezd tak rozšířila a situovala, by vymáhající straně bylo lze projeti dvouspřežným povozem, jde o zastupitelský čin, který může být vykonán jinou osobou, mohla by být povolena exekuce podle § 353 ex. ř., předpokládajíc, že exekuční titul k vedení takové exekuce opravňuje. Exekuční prostředek podle § 354 ex. ř. jest však nepřipustný.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Správně uvádí napadené usnesení, že se stěžovatelé domáhají vykonání činu zastupitelného, který i jinou osobou (stavitelem) může být vykonán. Když tomu tak, nelze k vymožení jeho povolití exekuci podle § 354 ex. ř., jak stěžovatelé navrhují, a byl proto právem zamítnut napadeným usnesením tento jejich exekuční návrh, aniž třeba řešiti otázku, zda navrhovaná exekuce je opodstatněna exekučními tituly, o něž se exekuční návrh opírá. Obava stěžovatelů, že v případě povolení exekuce podle § 353 ex. ř. nebude lze ji vykonati, ježto nikdo nemá práva na cizím pozemku co dělati, s cizím majetkem disponovati a na cizím pozemku něco odstraňovati, je bezpodstatná vzhledem k ustanovení § 357 ex. ř., jehož na případ § 353 ex. ř. jest obdobně použiti.

Čís. 12663.

S hlediska § 406 c. ř. s. stačí, že dospělost zažalovaného nároku nastala po skončení ústního jednání podle § 193 c. ř. s., ale před vynesemím rozsudku prvního soudu, jenž byl vydán písemně.

(Rozh. ze dne 1. června 1933, Rv II 63/32.)

Žalobci domáhali se na žalované zapravení dávky z přírůstku hodnoty vyměřené z domu, jež žalované prodali, vzhledem k tomu, že se žalovaná zavázala dávku zaplatiti. **Procesní soud první stolice rozsudkem ze dne 19. května 1931 uznal podle žaloby. Odvolací soud žalobu pro tentokrát zamítl.**

Nejvyšší soud obnovil rozsudek prvního soudu.

Důvody:

Žalobci se domáhají na žalované zaplacení dávky z přírůstku hodnoty vyměřené z domu, který žalované prodali. Zjištěno bylo, že se žalovaná zavázala, že sama ponese dávku, že dávka byla vyměřena 12.802 Kč 70 h a předepsána žalobcům podle platebního příkazu ze dne 16. prosince 1929, a konečně že žalobci zaplatili dávku tu dne 14. března 1931, tedy před vynesemím rozsudku soudu první stolice ze dne 19. května 1931. Na základě těchto zjištěných skutečností zcela správně

první soud vyhověl žalobě až na úroky, které žalobcům přiznal teprve od 15. března 1931, neboť zjištěnými skutkovými okolnostmi jest nárok žalobní odůvodněn. Odvolací soud na odvolání žalované změnil rozsudek prvního soudu a žalobní žádost pro tentokrát zamítl z důvodu, že ústní jednání dne 4. března 1931, při němž zástupce žalobců přednesl, že žalobci již zaplatili dávku z přírůstků hodnoty, o kterou jde, bylo skončeno podle § 193 c. ř. s., že zemský výběrčí úřad sdělil soudu dopisem z 12. března 1931, že žalobci dávku dosud nezaplatili, a že, když pak žalovaná odvolala smír uzavřený dne 4. března 1931, soud znova se tázal výběrčího úřadu, zda jest dávka zaplácena, a teprve když dostal odpověď, že dávka byla dne 14. března 1931 zaplácena, vydal rozsudek. Odvolací soud vyslovuje tu právní názor, že jde o skutečnost nastalou po skončení ústního jednání, k níž nelze přihlížeti, že žalobci tvrdili nepravdu a že žalovaná byla by vyličeným postupem prvního soudu připravena o možnost, aby při nastalé splatnosti žalobní pohledávky ihned ji splnila (zapravila) a tím dosáhla náhrady útrat zbytečného sporu. Nelze však dáti za pravdu odvolacímu soudu vzhledem k ustanovení § 406 c. ř. s., které nic neuvádí o skončení ústního jednání, nýbrž se zmiňuje jen o »čase vynesení rozsudku«, což platiti musí i pro případ, že rozsudek nebyl ihned po skončení ústního jednání vyhlášen, nýbrž že byl vydán písemně po skončení jednání podle § 193 c. ř. s. Právní názor odvolacího soudu není tedy odůvodněn zákonem a nemá tudíž opory ani v judikatuře ani v nauce (viz Hora díl II. str. 406). Poněvadž však při právním posouzení jest vycházeti ze skutkových zjištění nižších soudů a dle těchto zjištění se jeví žalobní nárok odůvodněn a splatnost jeho nastala před vynesením rozsudku (§ 406 c. ř. s.), bylo dovolání vyhověti a rozhodnouti, jak uvedeno.

Čís. 12664.

Okolnost, že mobilární exekucí již vykonanou bylo dosaženo dostatečného krytí pro vymáhanou pohledávku, nemá význam při rozhodování o návrhu na povolení exekuce vnuceným zřízením zástavního práva pro tutěž pohledávku, jenž byl podán před tím, než mobilární exekuce byla provedena.

Neodůvodnil-li vymáhající věřitel v návrhu na povolení exekuce vnuceným zřízením zástavního práva, proč oba návrhy nesloučil v jednom podání, bylo mu přisouditi na útratách žádosti o exekuci vnuceným zřízením zástavního práva jen částku, o niž by byly vzrostly útraty jediného návrhu.

(Rozh. ze dne 2. června 1933, R I 388/33.)

Soud první stolice povolil exekuci vnuceným zřízením zástavního práva na nemovitosti. Rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Povinná brojí proti novému povolení exekuce, jak